

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žaloby nezletilé žalobkyně **L. D.**, jejímž jménem podala žalobu zákonná zástupkyně L. I., t.č. PoS Kostelec nad Orlicí, Rudé armády 1000, zast. JUDr. Ing. Jiřím Špeldou, advokátem AK Hradec Králové, Šafaříkova 666/9, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2013, čj. OAM-258/ZA-ZA02-K01-2013, t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím ze dne 4. 11. 2013 rozhodl žalovaný správní orgán o neudělení mezinárodní ochrany nezletilé žalobkyni, a to s odkazem na ust. §§ 12 – 14b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Zákonná zástupkyně nezletilé namítala v žalobě, že dcera splňuje podmínky ust. § 12, § 14 a § 14a) zákona o azylu, dále pak, že žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu. V doplnění žaloby zástupce žalobkyně namítal, že pokud by se rodina nezletilé žalobkyně měla navrátit do vlasti, jistě by ji čekaly existenční problémy a žalobkyně by byla ohrožena na zdraví. Narodila se v ČR a veškeré vazby, zejména rodinné, má zde, na zdejší území pobývá matka, otec a sestra. Zem původu nikdy nenavštívila. Její zdravotní stav vyžaduje lékařský dohled a pravidelné kontroly. Žalovaný se

dostatečně nezabýval situací v zemi původu, kde není možné pro nezletilou zajistit dostatečnou lékařskou péči, je potřebné vidět, že ve věku 9 let není schopna se o sebe postarat. Matkou předkládané nálezy uvedené skutečnosti potvrzují. Pokud uzavřel správní orgán, že zdravotní problémy nezletilé nejsou závažné, žalobkyně je přesvědčená, že s ohledem na nízký věk dítěte tyto potíže závažné jsou. Ukrajina ve zprávách deklaruje dostatečnou zdravotní péči, faktický stav však zjištěn nebyl, matka žalobkyně tento zná, má jinou, odlišnou zkušenost. Správní orgán se nezabýval její případnou ekonomickou a sociální situací v případě návratu, nezletilá nezná tamní zvyklosti, nemá tam žádné zázemí. Přesídlení by pro dítě bylo velmi stresující, má již vytvořeny vztahy ve zdejší škole. Správní orgán neposoudil řádně skutečnost, že matka dítěte nemá v zemi původu kde bydlet, nemá zajištěnu práci, neposoudil ani výši korupce, která je na Ukrajině obvyklá, přitom zdravotní problémy nezletilé se nezlepšují. S odkazem na správní spis navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení. K žalobě byly přiloženy odborné nálezy, a to ortopedický ze dne 23. 10. 2013, v němž se nezletilé doporučuje rehabilitace z důvodu juvenilní idiopatické skoliózy a poruchy stereotypu chůze, psychologické vyšetření ze dne 18. 9. 2013 potvrzuje lehké mentální postižení a to, že nezletilá je vzdělávána ve 2. třídě ZŠ praktické v Kostelci nad Orlicí, a to v programu pro děti s lehkým mentálním postižením.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 28. 1. 2014 uvedl, že námitky proti svému rozhodnutí nepovažuje za důvodné, neboť v rozhodnutí shrnul jednotlivé důvody a výsledky řízení o předchozích třech žádostech žalobkyně o mezinárodní ochranu, na základě této rekapitulace pak uvedl, které skutečnosti je třeba zohlednit jako nové a které nikoliv. Situace nezletilé žalobkyně byla posouzena pečlivě a komplexně s ohledem na zjištěný skutkový stav, zdravotnická dokumentace, předložená před vydáním rozhodnutí matkou žalobkyně je součástí spisu a žalovaný její důkazní hodnotu nijak nesnižuje ani nezpochybňuje. Během správního řízení nevystal důvod k pochybnostem o objektivitě a odbornosti původců lékařských či psychologických zpráv, zároveň si žalovaný opatřil podkladové materiály hodnotící situaci na Ukrajině, včetně dostupnosti nezbytné zdravotní péče a možností poskytovaných v rámci sociálního a vzdělávacího systému. Žalující strana byla s těmito podklady seznámena, nicméně se omezila na souhlas s popsáním výskytu některých negativních jevů v ukrajinském zdravotním systému a v ukrajinské společnosti. Doplnění podkladů nebylo žalobkyní navrhováno. Současné žalobní námitky ve vztahu k pořízeným podkladovým materiálům je třeba chápat jako opožděné a nedůvodné. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný hodnotil celkovou situaci nezletilé žalobkyně, i možnosti, které jsou osobám ve srovnatelné situaci ukrajinské zdravotní, sociální a vzdělávací systémy schopny poskytnout. Žalovaný neshledal, že by matka nezletilé byla zdravotně či jinak handicapována v předpokladech pro vlastní uplatnění na ukrajinském pracovním trhu, lze tak oprávněně předpokládat, že má možnost se o své nezletilé děti v budoucnu postarat i ve své vlasti. Tento závěr nelze zpochybnit konstatováním o strádání, způsobeném poklesem životní úrovně a standardů, obvyklých v ČR. Obdobný závěr uvádí rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v Brně (dále jen NSS) v usnesení čj. 8 Azs 22/2012 ze dne 31. 8. 2012, ač se v uvedeném případě jednalo o moldavské státní příslušníky – „Skutečnost, že sociální a zdravotní péče nebude zřejmě dosahovat standardu, na který byli žalobci zvyklí v České republice, není pro posouzení dané věci rozhodná“. Důsledky současné ekonomické situace na Ukrajině se týkají většiny tamních obyvatel a nelze je tak bez dalšího, ani dle ustálené judikatury NSS, chápat jako diskriminační. Ani ve

čtvrtém řízení o mezinárodní ochraně nebyly u nezletilé shledány důvody pro udělení humanitárního azylu, žalovaný proto poukazuje na usnesení NSS ze dne 20. 6. 2013, kdy pod čj. 7 Azs 2/2013 byla odmítnuta kasační stížnost žalobkyně proti zamítavému rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové čj. 28 Az 5/2012 z 20. 12. 2012. Žalovaný dále poukazuje na skutečnost, že chápe, že přestěhováním do státu, jehož je žalobkyně i její rodinní příslušníci státními občany, s sebou ponese nutnost vyrovnat se s novou situací, po vyhodnocení problémů žalobkyně a možností jejich dalšího řešení na Ukrajině však žalovaný neshledal možnosti udělení humanitárního azylu a žalobní námitku o ohrožení žalobkyně na život považuje s ohledem na podkladové informace za nadhodnocenou. K námitce neexistujícího zázemí vycházel žalovaný z výpovědí matky, tak jak byly postupně zaznamenávány v předchozích řízeních, z nich plyne, že matka žalobkyně zanechala na Ukrajině v době svého odjezdu do ČR tři syny v péči své matky – jejich babičky. Motiv jejího odjezdu byl ekonomický, upřednostnila odjezd za prací do ČR před možností nízkého výdělku při sezónních zemědělských pracích v místě bydliště, i před hledáním práce v Kyjevě či Lvově. Po vypršení víza neřešila následnou nelegálnost zdejšího pobytu v souladu se zákonem o pobytu cizinců, na Ukrajinu se za tím účelem odmítla vrátit. Za dobu svého pobytu v ČR požádala o mezinárodní ochranu již třikrát, vždy s negativním výsledkem. Jako důvodnou nespatřuje správní orgán námitku, že by Ukrajina mohla nezletilou žalobkyni postihnout, pokud by zjistily, že se nenarodila na Ukrajině. Již v žádosti matka žalobkyně dne 20. 8. 2013 sdělila, že se obrátila na zastupitelský úřad své země původu v r. 2006 se žádostí ve věci dceřina občanství, tato žádost byla vyřízena kladně. Ukrajinské orgány tak zcela jistě nemají důvod ani zájem na postihu žalobkyně z důvodu místa jejího narození, není ani důvod domnívat se, že by tomu mohlo být v budoucnu jinak. Správní orgán navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Dne 14. 7. 2014 při jednání soudu matka nezletilé vypověděla, že o problémech dcery hovořila již dříve, ale ani lékaři její sdělení nebrali na vědomí, dceru začali léčit pozdě, nyní již potřebuje operaci. Chodí na rehabilitaci, má jednu nohu kratší, nikdo neví, jak to dopadne. Zástupce žalobkyně zdůraznil, že na Ukrajině nebudou podmínky pro řádnou léčbu dítěte, zejména z ekonomických důvodů, celá věc nebyla zhodnocena komplexně. Nucený návrat dítěte na Ukrajinu není možný, a to vzhledem k jeho zdravotnímu stavu, problému dostupnosti léčby, ale i pro probíhající vnitřní ozbrojený konflikt. Pověřená pracovnice žalovaného poukázala na skutečnost, že v daném případě se jedná o čtvrtou žádost o mezinárodní ochranu, v současném řízení je namítán problém lehké mentální retardace a problém očí, tyto zdravotní potíže však nebyly zhodnoceny jako výjimečné, vyžadující speciální léčbu, žalobkyně není omezena v běžném životě. Situace byla hodnocena ku dni vydání napadeného rozhodnutí, je proto navrhováno zamítnutí žaloby.

Soud přistoupil na návrh zástupce žalobkyně a vyžádal stanovisko MZV ČR k aktuální situaci na Ukrajině, toto bylo vypracováno dne 15. 8. 2014. Z vyjádření vyplývá, že MZV ČR považuje za bezpečnou většinu území Ukrajiny, vyjma Autonomní republiky Krym, a Luhanské a Doněcké oblasti. Kvůli nejistému vývoji bezpečnostní situace pak MZV vyzývá občany ČR k obezřetnosti rovněž při cestách do Charkovské, Dněpropetrovské, Záporožské, Chersonské a Mykolajivské oblasti, pro další oblasti Ukrajiny nemá MZV informace o bezpečnostním riziku.

Při jednání soudu dne 3. 11. 2014 matka nezletilé žalobkyně poukázala na nově předložené zprávy, a to nálezy Oční kliniky FN v Hradci Králové ze dne 14. 4. 2014 a 6. 5. 2014, kde je uvedena diagnosticky hypermetropia et astigmatismus oboustranně a strabismus, s tím, že je vhodná operace šilhání a brýle nutné pro korekci dalekozrakosti a šilhání. Ze zprávy a doporučení z psychologického vyšetření Speciálně pedagogického centra v Hradci Králové ze dne 3. 11. 2014 plyne lehké mentální postižení s horší pamětí, dlouho trvá, než si žalobkyně osvojí nové vědomosti, nelze očekávat, že by bez vážných psychických následků zvládla přechod na jiný školský systém. Ukrajinsky hovoří a rozumí, ale nepíše a nečte. Přesídlení do neznámého prostředí by mohlo zanechat trvalé následky na její křehké psychice, je doporučeno dívku ponechat ve stávající škole. Účastníci setrvali na původních návrzích, žalobkyně ani žalovaný náhradu nákladů řízení neúčtovali, zástupce žalobkyně účtoval náhradu právního zastoupení, o níž bylo rozhodnuto samostatným usnesením.

Ze správního spisu soud konstatoval, že jménem nezletilé žalobkyně podala její matka žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 20. 8. 2013, uvedla, že dítě je státním občanem Ukrajiny, téže národnosti, otcem je R. L. Současně žádá o udělení mezinárodní ochrany její sestra a rodiče. Na Ukrajině žijí tři její bratři. Žalobkyně se narodila 19. 11. 2004 v České republice, je římsko-katolického vyznání. O ochranu žádá z humanitárního důvodu, má problémy s očima – šilhá, musí nosit brýle. Trpí mentální vadou, chodí do zvláštní školy, v ČR se chce vzdělávat a dostávat normální lékařskou péči. Dne 27. 8. 2013 byl s matkou žalobkyně proveden pohovor ve věci dcery, uvedla, že o ochranu žádá pro dceru ze zdravotních důvodů, narodila se zde a onemocněla psychickou vadou. Jde o mentální retardaci, asi z prožitého stresu, možná, když byly zavřené v Bělé-Jezové, tři dny tam vůbec nemluvila, od r. 2006 nosí brýle. Po zajištění zapomněly brýle doma a dcera neviděla. Do školy chodí v Kostelci nad Orlicí do druhé třídy, je v péči psychologa. Má oční vadu, šilhá, ztrácí postupně zrak. Na Ukrajině by neměla potřebnou péči, lidé by se jí smáli, lékařská péče tam je na nule. Na Ukrajině dcera nikdy nebyla, zná jen po Skypu babičku, matka se tam s ní nechce vrátit, strádala by tam. O návratu matka neuvažuje, případně bude o ochranu žádat v jiném státě, nebo se obrátí k mezinárodnímu tribunálu, ČR by odmítala pomoci dítěti, které se na jejím území narodilo. Ve spise se nacházejí podkladové zprávy, s nimiž byla matka nezletilé seznámena dne 29. 10. 2013, uvedla, že je pravdou, že na Ukrajině chybí léky a o lidi se nestarají, dcera má rozpis rehabilitací.

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.) a konstatoval, že namítaných pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal. Ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.).

Zákon o azylu upravuje v ust. § 12 důvody udělení azylu tak, že azyl se udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
- b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

V ust. § 13 zákona o azylu je upraven azyl za účelem sloučení rodiny, který lze udělit rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14 v případě hodném zvláštního zřetele, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12. Humanitární azyl upravuje ust. § 14, který lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany není zjištěn důvod pro její udělení podle § 12 zákona o azylu.

Zákon o azylu dále v ust. § 14 a) upravuje důvody udělení doplňkové ochrany, která se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2) a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Přitom za vážnou újmu se podle odst. 2 považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

V ust. § 14 b) cit. zákona je upravena doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, v odst. 1 je uvedeno, že rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení. Přitom dle odst. 2 se pro tyto účely rozumí rodinným příslušníkem

- a) manžel či partner osoby požívající doplňkové ochrany,
- b) svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let,
- c) rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let, nebo
- d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 11

Předpokladem udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny manželu osoby požívající doplňkové ochrany je trvání manželství (partnerství) před udělením doplňkové ochrany cizinci, v případě polygamního manželství, má-li již tato osoba požívající doplňkové ochrany manžela žijícího s ním na území České republiky, nelze udělit doplňkovou ochranu za účelem sloučení rodiny další osobě, která je podle právního řádu jiného státu manželem osoby požívající doplňkové ochrany.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, konstatoval, že žalobou je napadán jeho nesoulad se zákonem, co do ust. §§ 12, 14 a 14a) zákona o azylu. Soud musí po projednání a přezkoumání věci konstatovat, že neshledal žádnou skutečnost, která by mohla znamenat, že nezletilá žalobkyně byla v zemi původu pronásledována, nebo že by mohla mít odůvodněný strach z pronásledování z azylově relevantních důvodů (viz shora). Soud je tak přesvědčen, že na str. 4 – 6

napadeného rozhodnutí ze dne 4. 11. 2013 se žalovaný vypořádal s neexistencí důvodů pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12, písm. a) a b) dostatečným způsobem. V zemi své státní příslušnosti nezletilá žalobkyně nikdy nepobývala, narodila se na území České republiky a Ukrajinu nikdy nenavštívila, nemohlo tak logicky dojít k žádnému jejímu pronásledování a nemůže ani důvodně pociťovat azylově relevantní obavy z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině, či pro zastávání určitých politických názorů. Je zcela zřejmé, že matka nezletilé ani žádnou takovou skutečnost v průběhu řízení nesdělila. Námitku o naplnění azylových důvodů v § 12 zákona o azylu tak musel soud zamítnout jako naprosto nedůvodnou. Pro vyslovení nesplnění důvodů humanitárního charakteru, který byl namítán jako nosný a který byl zdůvodňován zdravotním stavem nezletilé žalobkyně, měl správní orgán, dle přesvědčení soudu, dostatečné podklady. Soud souhlasí s vyjádřením správního orgánu, že poté, co se matka nezletilé měla možnost seznámit s podklady, které žalovaný konstatoval na str. 4 svého rozhodnutí, a které jsou součástí správního spisu, matka žalobkyně uvedla, že je pravdou, že léky na Ukrajině nejsou dostatečné, ani péče. Postiženým dětem se smějí, to i zde, říkají, že dcera chodí do cikánské školy. Doplnění podkladů nenavrhla. Na str. 6 – 7 žalobou napadeného rozhodnutí správní orgán za účelem posouzení naplnění podmínek ust. § 14 zákona o azylu hodnotil podrobně rodinnou, sociální a ekonomickou situaci nezletilé, s přihlédnutím k jejímu věku a zdravotnímu stavu. Zákonnou zástupkyni nezletilé hodnotil jako svéprávnou osobu, která je s ohledem na věk, vzdělání i zdravotní stav schopna postarat se jak o sebe, tak i o svoji nezletilou dceru. Zdravotní stav nezletilé žalobkyně žalovaný popsal tak, že trpí skoliózou páteře, dochází proto na rehabilitační cvičení za účelem zlepšení svalového korsetu, bylo doporučeno nošení vhodné obuvi, její současná úroveň rozumových schopností se nachází v pásmu lehkého mentálního postižení, proto navštěvuje praktickou základní školu a je vzdělávána v souladu se svým postižením, v lednu se má dostavit na kontrolu k očnímu lékaři. Příklad nezletilé za popsané situace žalovaný nehodnotil jako humanitárního charakteru, když v souladu s dosavadní judikaturou se nejedná o případ, kdy by bylo zcela nehumánní azyl neudělit, nezletilá není v ohrožení života, ani nelze uzavřít, že by jí takové aktuální nebezpečí v případě návratu do země původu hrozilo, a to způsobem, že by jí nebyla poskytnuta odpovídající nezbytná zdravotní péče. Nezletilá v současnosti nevyžaduje žádné mimořádné lékařské úkony či speciální léky a v běžném životě není v podstatě nijak omezována. Z posledního rozhodnutí ve věci je patrné, že trpí běžnou oční vadou, k jejíž léčbě se používá brýle s okluzorem, kterými dítě disponuje, krom rehabilitačních cvičení není doporučeno žádné jiné speciální opatření. Z psychologických vyšetření vyplývá mj. i negativní dopad bilingvního prostředí, kdy rodiče hovoří ukrajinsky a ve škole se učí česky. Pokud se pak jedná o prostředí na Ukrajině, co do případné léčby a vzdělávání, správní orgán poukázal na Informaci Mezinárodní organizace pro migraci ze srpna 2012, která uvádí, že dle ukrajinských zákonů má každý právo na ochranu zdraví, lékařskou péči a na zdravotní pojištění, občané mají právo na vyplácení sociálních dávek. V zemi působí nevládní organizace poskytující humanitární pomoc, solidární systém zahrnuje starobní, invalidní a pozůstalostní důchod. Na navrátilce na Ukrajinu se vztahuje pomoc s bydlením pro bezdomovce, podpora bezdomovcům je poskytována Ukrajinským centrem pro reintegraci občanů bez domova, které je zřízeno ministerstvem práce a sociálních věcí. Toto středisko nabízí ubytování, stravu a další základní služby související s osobním rozvojem. Podle zprávy mají všichni občané bez ohledu na rasu, barvu pleti.. atd, právo na bezplatné

středoškolské vzdělání ve státních a obecních školských zařízeních. Existují též speciální všeobecné vzdělávací instituce pro děti, které vyžadují fyzickou nebo duševní péči a instituce všeobecného vzdělávání úrovně I. – II. pro příslušné kategorie dětí, které vyžadují dlouhodobou péči. Správní orgán pak uzavřel, že účelem humanitárního azylu nemůže být a není řešit situaci osob, pro které by např. případné léčení v rámci zdravotního systému v ČR mohlo být z dlouhodobějšího hlediska určitým způsobem výhodnější, a to jak z pohledu finančního, tak vzhledem k obecné úrovni zdravotní péče v ČR, která je bezesporu vyšší než zdravotní péče ve většině zemí, odkud přicházejí žadatelé o mezinárodní ochranu, včetně Ukrajiny. Soud popsal úvahu správního orgánu proto, že s hodnocením i závěry této úvahy, která přináleží pouze žalovanému, plně souhlasí a neshledal na závěru správního orgánu žádný rozpor se zákonem. Rovněž se studiem popsané zprávy přesvědčil, že argumentace žalovaného je oprávněná, neboť citovaná Informace je součástí spisu. Žalobní námitky, směřující proti neudělení humanitárního azylu ve věci nezletilé žalobkyně, její matky a sestry nezletilé tak nejsou oprávněné, s argumentací žalovaného se soud ztotožnil.

Týž den jako o žalobě nezletilé soud rozhodoval pod spojenou věcí sp. zn. 29 Az 19/2013 o žalobě matky nezletilé žalobkyně a nezletilé sestry žalobkyně, jejich žalobu proti rozhodnutí, kterým došlo k zastavení řízení pro nepřipustnost žádosti o udělení mezinárodní ochrany, zamítl jako nedůvodnou. V případě nezletilé žalobkyně proto nejsou naplněny podmínky ust. § 13 a § 14b) zákona o azylu.

Dále soud konstatuje, že na str. 7 – 9 rozhodnutí správního orgánu se nachází odůvodnění neudělení doplňkové ochrany nezletilé žalobkyni, i s touto argumentací žalovaného se soud ztotožnil. Z průběhu výše citovaných skutečností má soud za seriózně podané, proč je po přezkoumání věci přesvědčen, že nezletilé dívce nehrozí v případě návratu do země původu žádná vážná újma, tedy nebezpečí azylově relevantního charakteru. Soud zcela aktuálně zkoumal, zda ozbrojený konflikt, který v průběhu r. 2014 probíhá na východním území Ukrajiny, není ohrožující pro návrat rodiny a dospěl k závěru, a to na základě výše cit. vyjádření MZV ČR, že tomu tak není. Krom vyjmenovaných oblastí je považováno i nadále celé velké území Ukrajiny za bezpečné a námitka, že tomu tak není, nemůže obstát. Soud zdůrazňuje, že jednání v této věci odročil právě proto, aby se v případě nezletilých dětí seriózně ubezpečil, že jim pro případ návratu na Ukrajinu nic, co by mohlo ohrozit jejich život, nehrozí. Námitku, že by se matka s dětmi nemusela vracet do původního bydliště, ale právě například do ohrožené východní oblasti, soud musí v dané věci považovat za zcela účelovou. Soud připomíná, že matka nezletilé zůstává dlouhodobě v České republice nelegálně, to, že zde porodila dvě děti a nechce se vrátit, není azylově relevantní důvod k legalizaci zdejšího pobytu a je zcela věcí rodiny, zda hodlá či ne využít pro svoje setrvání na zdejším území příslušných institutů zákona o pobytu cizinců či nikoliv.

Soud tedy v daném případě dospěl k závěru, že nebyly shledány žádné vady řízení, ani nezákonnost, námitky nezletilé žalobkyně byly shledány nedůvodnými a soud proto žalobu, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s., zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný správní orgán náhradu nákladů řízení neúčtoval, právnímu zástupci nezletilé byla odměna jejího právního zastoupení přiznána samostatným usnesením.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 7. listopadu 2014

JUDr. Jana Kábrtová, v.r.
samosoudkyně